

moderat Afgift, at den ikke kunde virke meget generende.

Formanden: Det 7de Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Magen: Den ærede Taler, som nu satte sig, kom idag tilbage til et Punkt, som han ogsaa berørte igaar, nemlig en Kritik af mine Bemærkninger om Skibsafgiften, idet jeg havde anbefalet dens Afkaffelse som en Lettelse for Skibsfarten, samtidigt med at jeg ikke negtede, at den i mangfoldige Tilfælde hvilede paa Varerne, Jeg tror ikke, at der er nogen Modsigelse imellem disse to Ting, thi det er jo klart, at først og umiddelbart hviler Skibsafgiften, da den jo hviler paa det bestuvede Skibsrum, paa Fragten. Fragten maa umiddelbart udrede den, men det er jo da et Spørgsmaal, om det lykkes at vælte denne Afgift over paa de paagældende Varers Ciere. Dette Spørgsmaal om Overførelsen af en Skat fra En til en Anden er nu et overmaade omtviveligt Spørgsmaal, og det er derfor intet Under, at ogsaa Spørgsmaalet om Skibsafgiften har fremkaldt saa store Tvivl. Jeg vil imidlertid gaa ud fra, at der er saadanne Tilfælde, hvor det ikke er muligt at oversføre den — saadanne Exempler maa jo forekomme — og der er det da vel givet, at dens Borttagelse vil lette Skibsfarten umiddelbart. Men selv i de Tilfælde, hvor det vil være muligt for Skipperen og Mederen at vælte den over paa Varerne, tror jeg ikke, der kan være Tvivl om, at en Borttagelse af Skibsafgiften vil være en Lettelse for Skibsfarten, thi naar man siger, at den hviler paa Varerne, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at det jo kun er paa Varer, som transporteres tilss. Det er Transporten tilss., som forbyres, og jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, at Borttagelsen af en Afgift, som gjør Transporten tilss. billigere, vil være en Lettelse for dem, der besørge denne Transport, nemlig for Skibsfarten, ligesaa vist som det, at man borttager en Byrde fra Skibsfarten, maa bidrage til at fremme og udvikle den. Lad os tage et Exempel for Befordringen tillands. Hvis vi havde private Jernbaneselskaber, og vi lagde en Skat paa hver lastet Wagon, som førtes ad Banen, eller hvis vi havde lagt en Skat paa Fragtmændene i gamle Dage, saaledes at de skulde have givet en Afgift af hver Fragt, som de transporterede, saa tror jeg nok, at man vilde sige, at Transporten tillands blev lettet ved Afgiftens Borttagelse, om end det nok saa meget lykkedes i mange Tilfælde at vælte den over paa Varerne. Jeg tror derfor, at jeg med stor No kan vedkjende mig, at jeg for

ramme Alvor mener, at Borttagelsen af Skibsafgiften vil være en Lettelse for Skibsfarten, forsaavidt som den vil gjøre Transporten tilss. billigere og derved fremme Skibsfarten, om jeg end ikke derfor paa nogen Maade vil negte, at Varernes Ciere og Konsumenterne derigjennem ville faae en yderligere Lettelse. Dernæst var der forskellige Punkter i det ærede Medlems Forsdrag, som jeg blot skal berøre. En Distinktion mellem egne og fremmede Skibe vilde Traktater i de fleste Tilfælde være til Hinder for, idet de ifølge de fleste Traktater skulle behandles ens. En Fyrsgift maa vi ogsaa være varsom med at indføre af Hensyn til Drefundstraktaten, som netop har en Klausul i denne Retning, og hvad endelig angaar en Afgift paa ballastede Skibe, da vil jeg have megen Betænkelighed ved en saadan, thi naar der kun svares Afgift af lastede Skibe, saa har Skipperen jo Fragten til at udrede Skibsafgiften af, men kommer den ogsaa til at hvile paa de ballastede Skibe, saa kan han seile uden at have en Smule Indtægt, medens han dog skal betale Afgiften. Det forekommer mig, at dette vilde være en Forværrelse, som jeg i Skibsfartens Interesse ikke vil være med til. Dernæst beklager jeg, at den høitærede Finantsminister henviste til Kommunerne for at lette Havneafgiften. Jeg tillader mig at henvise til, hvorledes Kommunerne, særlig ifølge Kommunalloven, ere stillede under et umiddelbart Statstilsyn, hvilket viser, at der her er en Statsinteresse, som gjør sig gjældende med Hensyn til Havnevesenet, men det forekommer mig da ogsaa, at netop dette maatte begrunde en Fordring imod Staten paa en Bidragspligt. At bebyrde Kommunerne yderligere, end de allerede iforveien ere, ved at laste denne Afgift over paa dem, vilde jeg have stor Betænkelighed ved.

Finantsministeren (Estrup): Jeg kan dog ikke tro, at det ærede Medlem, som nu satte sig, mener, at der allevegne, hvor Staten finder det fornødent at føre en særlig Kontrol, ogsaa deraf kunde udledes en særlig Forpligtelse for Staten til at bidrage af sin Kasse. Der er jo mangfoldige Institutioner, som Staten fører en ligesaa skarp Kontrol med, ja meget skarpere Kontrol med, end med Havnevesenet, uden at det derfor medfører andre direkte Udgifter for Staten end netop Udgifterne til Kontrolens Førelse. — Det ærede 2de Medlem for 8de Kreds (Breinholt) har idag mindet mig om, at han forrige Gang, han havde Ordet, antydede Muligheden af at oversføre Skibsafgiften til en anden Form som Fyrpenge, og jeg tror som Afgift blot efter Lonnage uden Hensyn til Bestyning. Naar jeg ikke igaar indlod mig paa at besvare dette